

[P. N. Petersen (Røjl).]

Vedkommende, og det er, at vi bidrager til at faa en Verdenssammenlutning i Gang, som har Mulighed for at bevare Freden i den kommende Tid. Men en isoleret Oprustning er uden Mening.

Naar derfor den højtærede Forsvarsminister hævder, at det er svært at forstaa Sammenhængen mellem min Tale og Hr. Jørgen Jørgensens Erklæring om, at vi vil forsvare os, og den højtærede Forsvarsminister mener, at der inden for Det radikale Venstre er to Fløje, kan jeg forsikre den højtærede Minister om, at der med Hensyn til Militærspørgsmaalet ikke er Spor Uenighed inden for Det radikale Venstre. Vi er fuldkommen enige i enhver Henseende angaaende de Muligheder, som vi har i forsvarsmæssig Henseende i den kommende Tid, og der er heller ingen Uoverensstemmelse mellem de Udtalelser, som jeg har fremsat i Dag, og de Udtalelser, som Hr. Jørgen Jørgensen som Partiets Formand har givet Udtryk for paa et tidligere Tidspunkt. Forholdet er nemlig det, som jeg sagde, at vi ikke er i Stand til at optage en Eksistenskamp med nogle af de Nationer, der eventuelt kan blive Tale om. Det kan vi ikke. Ogsaa derfor har vi intet Brug for et militært Beredskab for Hærens Vedkommende, saaledes som vi havde det tidligere. Vore Forsvarsmuligheder behøver ikke at ligge hos Hæren, de kan meget let tænkes at ligge i Søforsvaret, i Flaaden, maaske de i givet Tilfælde kan føres et andet Sted hen, saa at Forsvaret for vort Lands Eksistens ikke finder Sted paa vort Territorium. Afgørelsen i sidste Krig fandt ikke Sted paa vort Territorium, men et helt andet Sted, og noget lignende kan tænkes i Fremtiden. Den højtærede Forsvarsminister siger, at vi kræver et Lokalforsvar, og at det er noget af det samme, Ministeren tænker sig gennem det Hjemmeværnsforslag, der her er til Behandling. Der er imidlertid en meget stor Forskel, idet vi fra Det radikale Venstres Side mener, at den danske Hær som saadan skal organiseres som et lokalt Forsvar. Vi er ikke fremmede for den Tanke, at vi skal have forskellige Regioner, for vor Neutralitet kan blive krænket paa et hvilket som helst Sted, men vi vil have, at de, som staar i disse Regioner, skal have en ordentlig Uddannelse, vi finder, at det er en for daarlig Uddannelse, man giver det Hjemmeværn, som er foreslaaet af den højtærede Forsvarsminister. Der kan meget vel tænkes en Situation, hvor vi kommer til at deltage i en Eksistenskamp uden for vort Territorium, det kan ske, at vi ikke bliver direkte berørt

af Krigen; under den forrige Verdenskrig var vi saa lykkelige at undgaa Besættelse, sidste Gang var vi besat. Hvis det bryder løs endnu en Gang, er det ikke sikkert, at det kommer til at finde Sted netop i denne Del af Verden, det er muligt, det sker et helt andet Sted, og saa har vi en vis Forpligtelse under Forviklinger mellem andre Nationer.

Jeg tror bedst jeg kan anskueliggøre dette ved at nævne et Par Eksempler. Jeg kan f. Eks. nævne, at under den forrige Verdenskrig var der en engelsk Undervandsbaad, E 13, som strandede paa Saltholm. Straks kom der tyske Skibe og beskød Engelsen. Vi protesterede i Folkerettens Navn. Tyskerne sejlede bort, men vi maatte internere de overlevende Englændere indtil Krigens Slutning. Paa lignende Maade faldt der inden for vort Lands Grænser nogle tyske Flyvere ned; dem maatte vi internere, indtil Krigen sluttede. Fra sidste Verdenskrig kan jeg nævne, at under Kampen om Rhinen blev adskillige Afdelinger i Nærheden af den schweiziske Grænse sprængt bort fra Hovedstyrken og tvunget ind over Grænsen til Schweiz, hvor Schweizerne maatte afvæbne dem og internere dem indtil Krigens Slutning. Hvis de ikke i Schweiz havde haft saa meget Militærvæsen, at de havde været i Stand til at løse den Opgave, vilde de paagældende være trængt ind over Grænsen og have opkastet sig til Herrer i Landet. Noget saadant maa en suveræn Stat ikke udsætte sig for, og derfor skal vi have det lokale Forsvar, som vi fra vor Side taler om, men en Eksistenskamp mod en Stormagt er paa Forhaand udelukket, det kan vi ikke have med at gøre. Den højtærede Forsvarsminister vil imidlertid i Mod sætning til os have begge Dele, han vil have ikke alene et Hjemmeværn som foreslaaet her, han vil ogsaa have en staaende Hær — hvor stor den skal være, ved vi ikke noget om, fordi man vel endnu ikke inden for Ministeriet har afsluttet Overvejelserne vedrørende dette Forhold, men vi har alle hørt Udtalelser, f. Eks. af General Gørtz, der fantaserede om, at vi skulde kunne stable 400 000 Mand paa Benene. Jeg haaber oprigtigt, at dette ikke har noget med Virkeligheden at gøre, og at Forsvarsministeren vil være i Stand til at afkræfte det. Jeg vil være meget taknemmelig for en Udtalelse af Forsvarsministeren om, at han ikke vil gaa med til noget saadant som det, General Gørtz har tænkt sig.

Den højtærede Forsvarsminister vil altsaa ikke alene have et lokalt Værn, et Hjemmeværn, men ogsaa en staaende Hær,